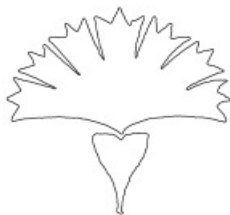

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Νοέμβριος 2011

αρ. φύλλου 141

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@otenet.gr, ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

ΑΛΛΑΓΗ ΦΡΟΥΡΑΣ

Πανηγυρίζουν οι άθλιοι των ΜΜΕ! Το όργανο του τραπεζίτη αντικαταστάθηκε από τον ίδιο τον τραπεζίτη! Ένας ασήμαντος άνθρωπος, που έγινε πρωθυπουργός επειδή υπηρετούσε αδίστακτα τα συμφέροντα των ΗΠΑ και της Γκόλντμαν Σακς, κατηλευόμενος το όνομα του πατέρα του και του παππού του (των οποίων τα κόκαλα θα τρίζουν, παρά και τις δικές τους αμαρτίες), αντικαταστάθηκε από άλλον, πρόθυμο να ταΐζει όχι μόνο ορισμένα, αλλά όλα τα όρνεα αυτού του συστήματος με τις σάρκες του ελληνικού λαού. Ένας άνθρωπος που συγκέντρωσε την οργή ολόκληρου του ελληνικού λαού και κυρίως όσων τον ψήφισαν, τόση οργή ώστε να κινδυνεύει πλέον ολόκληρο το σύστημα το οποίο προθύμως υπηρετεί, αντικαταστάθηκε από ένα επίλεκτο στέλεχος του παγκόσμιου καπιταλιστικού συστήματος. Ένας άνθρωπος που εξελέγη πρωθυπουργός εξαπατώντας τον ελληνικό λαό, που εφάρμοσε ένα πρόγραμμα πολύ διαφορετικό απ' αυτό που είχε εξαγγείλει, παραβιάζοντας το πνεύμα του Συντάγματος, αντικαταστάθηκε από άλλον, που συνεχίζει το ολέθριο έργο του προκατόχου του, χωρίς καν να έχει ψηφιστεί από το λαό! Διπλή παραβίαση του Συντάγματος! Οι άθλιοι των ΜΜΕ, αφού εν πανστρατιά ανέβασαν το Γιωργάκη στην εξουσία και μέχρι πριν από λίγο δεν επέτρεπαν σε κανένα να (συνέχεια στη σελ. 2)

Η ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΛΑΪΚΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ

ΑΝΕΤΡΕΨΕ ΤΟΝ ολέθριο Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Η απροκάλυπτη κατοχή που έχει επιβληθεί στη χώρα μας τον τελευταίο 1,5 χρόνο προκάλεσε τη δυναμική αντίδραση του ελληνικού λαού, η οποία πήρε πρωτόγνωρες μορφές, ιδίως το τελευταίο εξάμηνο. Την κυβέρνηση του Γιωργάκη οδήγησε στην έξωση αυτή η αντίδραση κι όχι η Κοινοβουλευτική του Ομάδα ή οι ελιγμοί του κ. Σαμαρά ή η δυσφορία των τροϊκανών προς το πρόσωπό του (δημοψήφισμα κ.λπ.). Βεβαίως ο Γιωργάκης επέδειξε ανικανότητα (παρά την προθυμία του) να υπηρετήσει ακόμη και τους αφέντες του. Βεβαίως είχε εξοργίσει Γερμανούς και άλλους (και τους εκπροσώπους τους στην Κ.Ο. του ΠΑΣΟΚ), επειδή προωθούσε δυσανάλογα τα αμερικανικά συμφέροντα. Αν δε συνέβαιναν, όμως, όσα αναφέρουμε παρακάτω, θέμα δημοψηφίσματος δε θα είχε ανακύψει, όλοι οι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ ακόμη θα τον χειροκροτούσαν κι ο Γιωργάκης θα βασίλευε ακόμη ως ο εκλεκτός των τροϊκανών.

Οι «αγανακτισμένοι»

Στις συνήθειες και μάλλον αναποτελεσματικές μέχρι την άνοιξη του 2011 αντιδράσεις προστέθηκε το καλοκαίρι το κίνημα των «αγανακτισμένων», με χαρακτηριστικά βγαλμένα από τις ωραιότερες αγωνιστικές παραδόσεις του ελληνικού λαού: ενότητα, μαζικότητα, πατριωτισμός, ανιδιοτέλεια, (συνέχεια στη σελ. 4)

ΔΡΑΧΜΗ - ΕΥΡΩ: Ο ΜΠΑΜΠΟΥΛΑΣ ΚΑΙ Ο ΕΦΙΑΛΤΗΣ

«Στρατηγικός στόχος» η παραμονή της χώρας στο ευρώ, διακηρύσσουν μνημονιακοί και αντιμνημονιακοί ευρωπαϊστές, ορισμένοι εκ των οποίων παραπλανούν ευαγγελιζόμενοι την «Ευρώπη των λαών». Η επιστροφή στο εθνικό νόμισμα ξορκίζεται με ψέματα απ' όλο το σύστημα, με αιχμή τα ΜΜΕ του, ως μπαμπούλας, ως δαίμονας, ως καταστροφή. Αποχώρηση από την ΕΕ γι' αυτούς είναι η συντέλεια του κόσμου. Ενοείται του δικού τους.

Το ευρώ ως όργανο αναδιανομής του πλούτου

Το ευρώ προωθήθηκε από τις ισχυρές κεντροευρωπαϊκές χώρες της ΕΕ με προεξάρχουσα τη Γερμανία, που έβλεπαν ότι τα εθνικά τους νομίσματα, με αιχμή το μάρκο, με τις συνεχείς ανατιμήσεις τους, δε μπορούσαν να διατηρήσουν τις εξαγωγές τους στη ζώνη της Ε.Ε. Έτσι το κόστος της ανατίμησης το φόρτωσαν στις κοινωνίες των χωρών της ευρωζώνης, που είναι λιγότερο ανταγωνιστικές. Παράλληλα οι τραπεζίτες και οι λοιποί τοκογλύφοι έβγαιναν πολλαπλά ωφελημένοι, λόγω της ιδιορρυθμίας της ΟΝΕ να μην υπάρχει μια κεντρι-

(συνέχεια στη σελ. 6)

ΑΛΛΑΓΗ ΦΡΟΥΡΑΣ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

αμφισβητήσει ότι είναι ο «καταλληλότερος», μας υπαγορεύουν τώρα ότι το 80% του λαού (οφείλουμε να) εγκρίνουμε αυτή την αλλαγή φρουράς. Αυτό είναι, βέβαια, ένα μεγάλο ψέμα, αλλά δυστυχώς δεν είναι ψέμα ότι η Βουλή των Ελλήνων ενέκρινε αυτή την αλλαγή με ακόμη υψηλότερο ποσοστό.

Τρίξει το οικοδόμημα της Ε.Ε. και του ευρώ

Όσοι εξουσιάζουν σήμερα την Ελλάδα υπηρετούν ξένα κέντρα συμφερόντων. Οι σχέσεις μεταξύ των κέντρων αυτών αντανακλούν εν πολλοίς στις σχέσεις των εν Ελλάδι υποτελών τους και επηρεάζουν τις πολιτικές εξελίξεις στη χώρα μας.

Αφού το καπιταλιστικό σύστημα επιδιώκει πλέον να κερδίζει χωρίς να παράγει, αφού δηλ. το χρηματοπιστωτικό κεφάλαιο επεκράτησε του βιομηχανικού και του εμπορικού, ήταν φυσικό να φτάσουμε στη σημερινή κρίση. Οι λαοί αντιλαμβάνονται ότι ανάκαμψη μέσα στα πλαίσια του σημερινού συστήματος δε θα υπάρξει, γι' αυτό ξεσηκώνονται και στη Δ. Ευρώπη και στις ΗΠΑ.

Η κρίση οξύνει και τις αντιθέσεις μεταξύ των ισχυρότερων καπιταλιστικών χωρών. Η Γερμανία και η Βρετανία διαπληκτίζονται δημοσίως. Η Γαλλία έκανε το λάθος να εγκαταλείψει την προσπάθεια δημιουργίας μετώπου των χωρών του νότου της Ε.Ε. και να ενδυναμώσει ξανά το γαλλογερμανικό άξονα. Αυτό θα το πληρώσει, γιατί θα υποστεί και η ίδια τις συνέπειες της γερμανικής επιθετικότητας.

Το οικοδόμημα της Ε.Ε. δεν πρόκειται να ολοκληρωθεί (πολιτική ένωση κ.λπ.), όπως θα ήθελαν οι συνθήκες που υπογράφηκαν. Φάνηκε καθαρά με την απροθυμία της Γερμανίας να συμμετάσχει στην επέμβαση των Αγγλογάλλων στη Λιβύη, στην ξεχωριστή συμφωνία που έκαναν οι Γερμανοί με τους Ρώσους για τον υποθαλάσσιο αγωγό της Βαλτικής κ.λπ. Στην τωρινή κρίση της ευρωζώνης δεν κρατούνται ούτε τα προσχήματα. Η κ. Μέρκελ αποφασίζει για τα πάντα, οι Σαρκοζί και Κάμερον έχουν μόνο το δικαίωμα να γκρινιάζουν και όλοι οι υπόλοιποι δεν έχουν ούτε δικαίωμα λόγου. Τα όργανα της Ε.Ε. απλώς επικυρώνουν τις αποφάσεις των Γερμανών. Η διάλυση του οικοδομήματος πλησιάζει.

Το ΑΣΚΕ πάντα τόνιζε ότι η Ε.Ε. είναι πολύ χειρότερη από αυτό που θέλει να δείχνει. Τώρα έχει αποκαλυφθεί σε κάποιο βαθμό (όχι πλήρως ακόμη) το πραγματικό της πρόσωπο. Παρ' όλ' αυτά οι «προοδευτικοί» ευρωπαϊστές εξακολουθούν να εξαπατούν τον ελληνικό λαό ότι είναι δυνατό η Ε.Ε. να γίνει πιο ανθρώπινη. Με τέτοιες αυταπάτες συμβάλλουν στην παράταση της συμμετοχής της

Ελλάδας στην Ε.Ε., δηλ. στην καταστροφή της Ελλάδας.

Ανάκαμψη της Ελλάδας δε θα υπάρξει χωρίς απελευθέρωση. Απελευθέρωση δε νοείται όσο παραμένουμε στην Ε.Ε. Η θέση που παίρνει κάθε φορέας για το ζήτημα αυτό είναι το ασφαλέστερο κριτήριο για το ρόλο που παίζει.

Τα 5 πολιτικά ρεύματα

Σήμερα στην κατεχόμενη χώρα μας διαμορφώνονται 5 πολιτικά ρεύματα:

Α) Οι **πρόθυμοι μνημονιακοί**, που εκφράζονται με το σύνολο σχεδόν της κομματικής ηγεσίας και της Κ.Ο. του ΠΑΣΟΚ, με το ΛΑΟΣ, με τη ΔΗ.ΣΥ. της Ντόρας και τη νεοφιλελεύθερη πτέρυγα της Ν.Δ. Αποδέχονται αδιαμαρτύρητα όλες τις εντολές της τρόικας. Τα ΜΜΕ προβάλλουν προνομιακά και τους ίδιους και τις απόψεις τους. Άλλοι συνδέονται με αμερικανικά συμφέροντα, άλλοι με ευρωπαϊκά, με υποδιαιρέσεις σε καθεμιά πτέρυγα. Οι ευρωπαϊστές του ΠΑΣΟΚ και της Ν.Δ. βρίσκονται σε ανοιχτή επαφή μεταξύ τους, όπως φάνηκε και κατά τις διαδικασίες ανατροπής του Γιωργάκη, σε βαθμό που συζητείται η ίδρυση νέου κόμματος από όλους αυτούς μαζί.

Β) Οι **απρόθυμοι μνημονιακοί**, που εκφράζονται κυρίως από τον Α. Σαμαρά και όσους τον ακολουθούν στη Ν.Δ. και ελάχιστους στην κομματική ηγεσία και την Κ.Ο. του ΠΑΣΟΚ (Λ. Κατσέλη κ.λπ.), αν όλοι αυτοί είναι ειλικρινείς σε κάποιες ενστάσεις που διατυπώνουν. Η πρότασή τους αδυνατεί να βγάλει τη χώρα μας από την κρίση, γιατί δε θίγει τις αιτίες που την προκάλεσαν. Το χειρότερο γι' αυτούς είναι ότι υποχώρησαν κατά κράτος στις πιέσεις των τροϊκανών, απώλεσαν το μεγαλύτερο μέρος της αξιοπιστίας τους, ελπίζοντας ότι θα επικρατήσουν των προθύμων με την επιτάχυνση των δημοκρατικών διαδικασιών σε κομματικό και εθνικό επίπεδο, οι οποίες όμως είναι πολύ αμφίβολο αν και πότε θα δρομολογηθούν.

Γ) Οι **αντιμνημονιακοί ευρωπαϊστές**, που εκφράζονται από το ΣΥΡΙΖΑ, κάποιους προσφάτως αποχωρήσαντες από το ΠΑΣΟΚ (Δημαράς, Κουρουμπλής κ.λπ.) και κάποιους νέους αστέρες των ΜΜΕ, οι οποίοι προβάλλονται για να αποτελέσουν τη νέα αντιπολίτευση, στην υπηρεσία του συστήματος. Οι πολιτικές τους προτάσεις συγκλίνουν, γι' αυτό πιθανότατα θα συμμετάσχουν ενιαία στις επόμενες εκλογές, παρά τις διαβεβαιώσεις κάποιων για το αντίθετο. Η ΔΗΜ. ΑΡ. του Φ. Κουβέλη και οι Οικολόγοι-Πράσινοι ανήκουν προς το παρόν σ' αυτό το ρεύμα, αλλά μάλλον θα μεταπηδήσουν στο προηγούμενο ή θα διασπαστούν.

Δ) Οι **απελευθερωτικοί**, οι οποίοι επιδιώκουν την εθνική και κοινωνική μας απελευθέρωση (αποχώρηση από Ε.Ε., κοινωνικοποιήσεις κ.λπ.). Στο ρεύμα αυτό ανήκει πολιτικά ήδη ένα μεγάλο μέρος της ελληνικής κοινωνίας, αλλά εκφράζει τις ανάγκες πολύ μεγαλύτερου. Το ρεύμα αυτό συμμετείχε ενεργά στο κίνημα που ανέτρεψε το Γιωργάκη (βλ. σχετικό άρθρο) και είναι αυτό που μπορεί να αναπτύξει ένα ευρύ δίκτυο κοινωνικής αλληλεγγύης και να ανατρέψει το κατοχικό καθεστώς. Στο χώρο αυτό ανήκουν το μεγαλύτερο μέρος των «αγανακτισμένων», νέα κινήματα που δημιουργεί η σκληρότητα του μνημονίου και πολιτικές συλλογικότητες, όπως η Χ.Δ. και το ΑΣΚΕ.

Ε) Το **ΚΚΕ** και μικρότερες πολιτικές οργανώσεις παραπλήσιας ιδεολογίας. Το κοινωνικό πρότυπο που υποστηρίζουν όχι μόνο δεν έφερε στις χώρες της Αν. Ευρώπης την κοινωνική δικαιοσύνη, αλλά τις εξαθλίωσε οικονομικά περισσότερο απ' όσο το μνημόνιο εμάς στην Ελλάδα. Ο «σοσιαλισμός» τους καταπατά ακόμη και τις αστικές πολιτικές ελευθερίες, κάτι που δε θα αποδεχτεί ποτέ ο ελληνικός λαός. Τέλος, η αποχώρηση από την Ε.Ε. συνδέεται άρρηκτα με τη «λαϊκή εξουσία», δηλ. παραπέμπεται στο απροσδιόριστο μέλλον. Την ώρα που η κοινωνία μας διαλύεται και η χώρα κινδυνεύει ο χώρος αυτός ενδιαφέρεται κυρίως για τα του οίκου του και ασχολείται με την ελληνική κοινωνία κυρίως για να αντλεί μέλη και ψηφοφόρους. Γι' αυτό διχάζει όλες τις κινητοποιήσεις και δεν αναγνωρίζει ρόλο στα συνδικάτα και τους άλλους φορείς.

Τι κάνουμε:

Το ΑΣΚΕ, από τότε που ιδρύθηκε, ποτέ δε χρησιμοποίησε τα γνωστά κόλπα για να στρατολογήσει μέλη και να αποκτά ψηφοφόρους ή να προβάλλεται από τα ΜΜΕ. Δεν τράβηξε ποτέ κανέναν από το μανίκι. Παρουσίαζε πάντα ευπρεπώς τις θέσεις του κι όποιος συμφωνούσε κι όσο συμφωνούσε εντασσόταν ή συνεργαζόταν.

Σήμερα, όμως, με την κατοχή να διαλύει την κοινωνία μας και να απειλεί την ίδια την ύπαρξη της Ελλάδας, αισθανόμαστε ότι κανείς που αγαπά αυτό τον τόπο και το λαό του δεν έχει το δικαίωμα ούτε στο λάθος ούτε στην παράλειψη. Γι' αυτό το ΑΣΚΕ απευθύνεται σε κάθε Έλληνα που αντιλαμβάνεται την ανάγκη απελευθέρωσης της πατρίδας μας, καθέναν, άτομο ή συλλογικότητα, που θεωρεί ότι ανήκει στο 4^ο από τα πολιτικά ρεύματα που προαναφέραμε να συγκλίνουμε σ' ένα μεγάλο κίνημα απελευθέρωσης.

Θεωρούμε ότι μια τέτοια προσπάθεια απαιτεί καθαρές θέσεις και καθαρά πρόσωπα. Δεν μπορούν

να έχουν θέση σ' αυτήν πρόσωπα που έχουν βαριές ευθύνες για το σημερινό μας χάλι, που πουλούν τη συνείδησή τους για την προσωπική προβολή ή τον πλουτισμό τους. Εάν αναμιχθούν τέτοια πρόσωπα, κάθε συσπείρωση δυνάμεων θα δυναμιτιστεί από τις προσωπικές φιλοδοξίες και δε θα τύχει της εμπιστοσύνης του ελληνικού λαού και δικαίως.

Απαιτείται επίσης ένα αυστηρό πολιτικό πλαίσιο που θα οδηγεί στην απελευθέρωση, άρα θα περιλαμβάνει ως πρώτη και βασική θέση την απελευθέρωση από την Ε.Ε. και το ευρώ της. Οι προτάσεις του ΑΣΚΕ για το πλαίσιο αυτό περιλαμβάνονται στην προκήρυξή μας του Μαΐου 2011 και σε άλλα κείμενα. Σε συνθήκες κρίσης δε συγχωρούνται μισόλογα. Η κρίση είναι τόσο βαθιά, που θα οδηγήσει ή σε απελευθέρωση ή σε συνθήκες κατοχής πολύ αγριότερες. Οι ιστορικές εμπειρίες του μεσοπολέμου είναι γνωστές.

Πιστεύουμε ότι η κρίση έδειξε τα αδιέξοδα της πολιτικής όλων των άλλων χώρων, γι' αυτό μαζικά κόσμος απεγκλωβίζεται απ' αυτούς. Εάν ο κόσμος της απελευθέρωσης κάνει τώρα αισθητή την παρουσία του, θα βρει μεγάλη ανταπόκριση και θα ακυρώσει τα σχέδια ξένων κέντρων και ΜΜΕ για τη δημιουργία μιας «βολικής αντιπολίτευσης», προσφέροντας μεγάλη υπηρεσία στη χώρα μας. Το ΑΣΚΕ από την πλευρά του δηλώνει παρόν σε μια τέτοια προσπάθεια, χωρίς να επιζητεί τίποτα ούτε για το κόμμα ούτε για κανένα στέλεχος του, όπως πάντα.

Μια κίνηση υψηλού συμβολισμού

Ο χρυσός Ολυμπιονίκης μας Ν. Κακλαμανάκης, ένας αθλητής σεμνός, που δεν εξαργύρωσε τη φήμη και επιτυχία του με συμμετοχές σε τηλεοπτικά σόου και δε μετέτρεψε την προσωπική του ζωή σε πρωτοσέλιδο των σκανδαλοθηρικών ΜΜΕ, προέβη σε μια κίνηση ασυνήθιστη για την εποχή. Διέπλευσε (για άλλη μια φορά) με την ιστιοσανίδα του το Αιγαίο, για να καταλήξει στην Κάρπαθο και να καταθέσει στεφάνι στο σημείο της πτώσης του ήρωα σημαγού Ηλιάκη, ο οποίος έχασε τη ζωή του προ τριετίας κατά τη διάρκεια αερομαχίας με τουρκικό πολεμικό αεροσκάφος.

Ο Ν. Κακλαμανάκης, ιπτάμενος πλέον και ο ίδιος, έγινε δεκτός σαν ήρωας από την τοπική κοινωνία της Καρπάθου. Μετά την κατάθεση του στεφάνου δήλωσε ότι με την πράξη του αυτή ήθελε να δείξει ποιους πρέπει να ανακαλεί η μνήμη μας και ποιους πρέπει να έχουμε ως πρότυπο αυτή τη δύσκολη περίοδο της πατρίδας μας, για να αντλήσουμε δύναμη και ελπίδα. Κάτι που χρειαζόμαστε όλοι μας για μια Ελλάδα αντάξια ενός υπερήφανου λαού.

Η ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΛΑΪΚΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΑΝΕΤΡΕΨΕ ΤΟΝ ολέθριο Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (συν. από σελ. 1)

ευπρέπεια. Παρά κάποιες προβλέψεις το κίνημα αυτό δεν επανέκαμψε δριμύτερο το Σεπτέμβριο με τη ίδια μορφή, γιατί από τη φύση του αδυνατούσε να διαμορφώσει μια ολοκληρωμένη πρόταση εξόδου από την κρίση.

Η 19^η Οκτωβρίου

Έτσι η αγωνιστική διάθεση του ελληνικού λαού αναζητούσε διαφορετικές και ανώτερες μορφές έκφρασης. Αυτές τις βρήκε στη μεγαλειώδη κινητοποίηση που κορυφώθηκε στη γενική απεργία της 19^{ης} Οκτωβρίου. Όλα τα δημόσια κτίρια (κι όχι μόνο στην Αθήνα) ήσαν για μέρες κατειλημμένα από τους υπαλλήλους τους, με μαύρες σημαίες και μεγάφωνα στα παράθυρα. Οι κατοχικοί υπουργοί και λοιποί αξιωματούχοι αδυνατούσαν να μπουκ στα υπουργεία τους να υλοποιήσουν τις εντολές των προστατών τους. Κυρίως δε μπορούσαν να μπουκ οι τροϊκανοί. Σχεδόν όλα τα μαγαζιά και τα σχολεία κλειστά. Το συλλαλητήριο ίσως ήταν το μεγαλύτερο σε πλήθος στην ιστορία της Ελλάδας. Συμμετείχαν για πρώτη φορά σε πανεθνικό συλλαλητήριο φορείς, από το σύλλογο περιπεριούχων μέχρι την ένωση των αποστράτων, οι οποίοι απόστρατοι εμμέσως πλην σαφώς φρόντισαν να τονίσουν την πλήρη αφοσίωσή τους στο Σύνταγμα και τους δημοκρατικούς θεσμούς (εκφράζοντας, προφανώς, και τους εν ενεργεία συναδέλφους τους). Η αντίσταση είχε ήδη αποκτήσει χαρακτηριστικά εξέγερσης.

Η 28^η Οκτωβρίου

Τη χαριστική βολή στους κατοχικούς του Γ. Παπανδρέου έδωσε ο λαός στις παρελάσεις της 28^{ης} Οκτωβρίου. [Ευτυχώς που είχαν αποτύχει οι πολύχρονες προσπάθειες «προοδευτικών» και «υπερεπαναστατών» να τις καταργήσουν ως εθνικιστικές και φασιστικές!] Οι Έλληνες πολίτες, παρά τις κάποιες ακρότητες, τίμησαν με τον καλύτερο τρόπο τον αγώνα του 1940-45: μ' ένα νέο μεγάλο ΟΧΙ. Οι κατοχικοί ήδη από το καλοκαίρι δεν τολμούσαν να εμφανιστούν δημόσια, γιατί οι πολίτες (κυρίως αυτοί που τους είχαν ψηφίσει) τους προπηλάκιζαν. Έτσι στις περισσότερες παρελάσεις δεν τόλμησαν να εμφανιστούν. Και όπου εμφανίστηκαν εξευτελίστηκαν. Μεταξύ αυτών και ο Κ. Παπούλιας, ο οποίος αδυνατεί πλέον να διακρίνει το ρόλο του Προέδρου της Δημοκρατίας από το ρόλο του κυβερνητικού εκπροσώπου (τα ελαφρυντικά για τον άνθρωπο μικρή σημασία έχουν). Οι μαθητές αρνήθηκαν να χαιρετίσουν τους επισήμους. Οι πολίτες έσφιζαν τα χέρια με τους στρατευμένους στη Θεσσαλονίκη. Οι καταδρομείς στο Φάληρο φώναζαν «η Ελλάδα ανήκει στους Έλληνες». Οι μουσικοί της Φιλαρμονικής του

Δήμου Αθηναίων παρήλασαν με μαύρες ταινίες παρά τις απειλές του επικίνδυνου δημάρχου ότι θα τους απολύσει.

«Δεν πληρώνω τα χαράτσια»

Παράλληλα αναπτύχθηκε ένα τεράστιο κίνημα «δεν πληρώνω τα χαράτσια», στο οποίο εντάχθηκαν όχι μόνο αυτοί που έτσι κι αλλιώς δεν έχουν, αλλά και πολλοί που έχουν ακόμη τη δυνατότητα να πληρώσουν. Το κίνημα ενισχύουν ομάδες ηλεκτρολόγων ιδιωτών (για επανασυνδέσεις) και εργαζομένων της ΔΕΗ (για αποσόβηση διακοπών) καθώς και αρκετοί δήμοι (για νομική κάλυψη). Τον Οκτώβριο είχαν πληρωθεί μόνο τα μισά από τα προβλεπόμενα χαράτσια! Αυτό που όφειλε να κάνει μια ελληνική κυβέρνηση, δηλ. να διαγράψει ως απεχθές το χρέος προς τους ξένους τοκογλύφους, έδειξαν ότι θα το κάνουν αυθόρμητα, εν μέρει τουλάχιστον, οι πολίτες. Έτσι οι φοροεισπράκτορες της κυβέρνησης έμεναν εκτεθειμένοι απέναντι στους αφέντες τους. Το φάσμα μιας πόλης με πολλά σπίτια χωρίς ηλεκτρικό και θέρμανση μέσα στις γιορτές και ολόκληρο το χειμώνα και με χιλιάδες παιδιά να πηγαίνουν νηστικά στο σχολείο θα έφερνε πίσω εικόνες της άλλης κατοχής.

Η καταστολή

Έχοντας πλέον απέναντί της σύσσωμο τον ελληνικό λαό, η κυβέρνηση του Γιωργάκη άρχισε να χρησιμοποιεί όλο και συχνότερα, όλο και αγριότερα τις δυνάμεις καταστολής. Αλλά και μέσα σ' αυτές υψώθηκαν φωνές διαμαρτυρίας και αντίστασης. Η Ένωση Αστυνομικών Υπαλλήλων Αττικής ανακοίνωσε την κατηγορηματική αντίθεσή της προς την άσκηση βίας κατά διαδηλωτών και υπενθύμισε σε όλα τα μέλη της ότι οφείλουν να μην πειθαρχούν σε σχετικές αντισυνταγματικές διαταγές. Στην παρέλαση της 28^{ης} ο αστυνομικός διευθυντής Θεσσαλονίκης αρνήθηκε να εκτελέσει εντολή του εκπροσώπου της κυβέρνησης και, τότε, υπουργού Άμυνας Π. Μπεγλίτη να διαλύσει το πλήθος των πολιτών με τη βία. Με το φόβο ότι δεν ελέγχουν πλέον αρκούντως την αστυνομία, οι... φωστήρες του Γιωργάκη σκέφθηκαν να ξαναγυρίσουν την Ελλάδα στην εποχή του ΙΔΕΑ, δηλ. να χρησιμοποιήσουν και τις Ένοπλες Δυνάμεις (που ήδη είναι εξοργισμένες, λόγω της μισθολογικής τους υποβάθμισης και των διαφαινόμενων υποχωρήσεων στα εθνικά θέματα) ως δύναμη καταστολής! Η ηγεσία αρνήθηκε και αποστρατεύτηκε. Μαζί της 3 σειρές ανωτάτων αξιωματικών, περί τους 40(!), ώστε να επιπλεύσουν οι «πρόθυμοι».

Η κατάρρευση

Όλ' αυτά και πάμπολλα άλλα απέδειξαν ότι η

κυβέρνηση του Γιωργάκη δεν ήταν σε θέση να υλοποιεί ούτε καν τις εντολές των αφεντικών της. Δεν τους έκανε τη δουλειά. Μπροστά στη διαφαινόμενη κατάρρευση οξύνθηκαν και οι εσωτερικές αντιθέσεις μέσα στην κυβέρνηση, που αντανακλούν και τις εσωτερικές αντιθέσεις των

προστατών της στις δύο πλευρές του Ατλαντικού. Έτσι επήλθε το τέλος...

Ή, μήπως, η αρχή; Γιατί κάποιιοι σκαλίζουν καταθέσεις στην Ελβετία και αλλού! Μήπως γι' αυτό ο Γιωργάκης προσπαθούσε να παραμείνει γαντζωμένος στην καρέκλα του;

ΤΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Οι ξένοι «προστάτες» της Ελλάδας και σύσσωμη η εγχώρια διαπλοκή πανηγυρίζουν για την πρωθυπουργοποίηση του Λ. Παπαδήμου. Προφανώς, γνωρίζουν πολύ καλά ότι πρόκειται για άνθρωπο της απολύτου εμπιστοσύνης τους. Το βιογραφικό του είναι αποκαλυπτικό:

1) Ο Λ. Παπαδήμος διετέλεσε διοικητής της ΤτΕ το διάστημα 1994-2002. Κατά τη διάρκεια της θητείας του «κάλυψε» από τη θέση του τους κυβερνητικούς χειρισμούς της τότε κυβέρνησης Σημίτη στο σκάνδαλο του Χρηματιστηρίου και μάλιστα με δική του απόφαση τριπλασιάστηκε το όριο για τα περιήματα μετοχοδάνεια από τα 5 εκ. δραχμές στα 15 εκ. δραχμές. Επιπλέον, υπήρξε ένας από τους ανθρώπους που, λόγω της θέσης του, χειρίστηκε τη διαδικασία ένταξης της Ελλάδας στην Ευρωζώνη και είναι συνυπεύθυνος για την, αποδεδειγμένη πλέον, παραποίηση οικονομικών στοιχείων, που προηγήθηκε της ένταξης. Η παραποίηση των στοιχείων είχε στόχο όχι να κρύψει την αλήθεια από τους Ευρωπαίους, όπως λένε στα ΜΜΕ, μιας και είναι επίσης αποδεδειγμένο ότι η παραποίηση έγινε σε συνεργασία με τους Ευρωπαίους, αλλά από τον ελληνικό λαό, καλλιεργώντας την ψευδαίσθηση της ισχυρής Ελλάδας.

2) Ο Λ. Παπαδήμος στη συνέχεια προήχθη και διετέλεσε (2002-2010) αντιπρόεδρος της ΕΚΤ, προφανώς σε αντάλλαγμα για τις «πολύτιμες» υπηρεσίες που είχε προσφέρει στην ΤτΕ. Στη διάρκεια της θητείας του υπήρξε ένας από τους αρχιτέκτονες και εκτελεστές της οικονομικής πολιτικής της ΕΚΤ και της Ε.Ε., που τα καταστροφικά της αποτελέσματα είναι ορατά πλέον σε όλους.

3) Ο Λ. Παπαδήμος την τελευταία διετία υπήρξε άμισθος σύμβουλος του ΓΑΠ, προφανώς εγκρίνοντας τη μνημονιακή πολιτική υποδούλωσης της χώρας.

4) Ο Λ. Παπαδήμος είναι γνωστό και εξέχον μέλος της παγκόσμιας οικονομικής οργάνωσης «Τριμερής», που συστάθηκε προ ετών, με πρωτοβουλία της Λέσχης Μπίλντεμπεργκ, προκειμένου να ελέγχει οικονομικά και πολιτικά τα κράτη. Αρκεί να αναφερθεί μόνο η δήλωση του ιδρυτή της Τριμερούς, μεγαλοπαράγοντα του παγκόσμιου καπιταλισμού Ντέιβιντ Ροκφέλλερ: «Ο στόχος της Τριμερούς είναι να μειωθεί ο ρόλος

των κυβερνήσεων. Κάποιος πρέπει να αναλάβει αυτά που κάνουν οι κυβερνήσεις και οι πολυεθνικές εταιρείες φαίνεται να είναι οι οντότητες που είναι πιο λογικό να το κάνουν αυτό. Οι ηγεσίες των εταιρειών είναι σε θέση να διεκπεραιώσουν και να διαχειριστούν τα «τρέχοντα», μεταξύ των οποίων και τις κοινωνίες, αποτελεσματικότερα και άρα φθηνότερα και κυρίως χωρίς περιορισμούς. **Η δημοκρατία θέτει εξοργιστικά εμπόδια στις πολυεθνικές κι αυτό πρέπει να αλλάξει.**

Δεν είναι τυχαίο ότι μέλος της ίδιας οργάνωσης είναι, εκτός από τον Παπαδήμο, και ο νέος Πρωθυπουργός της Ιταλίας Μ. Μόντι. Να σημειωθεί ότι άλλα ελληνόφωνα μέλη της οργάνωσης είναι ο πρώην πρόεδρος της Κύπρου Γ. Βασιλείου, γνωστός υποστηρικτής του Σχεδίου Ανάν, ο τέως πρόεδρος του ΟΤΕ Π. Βουρλούμης (που έδωσε τον Οργανισμό στους Γερμανούς και είχε διεκπεραιώσει τις «χρυσές» δουλειές με τη Ζίμενς και την Ιντρακόμ του Κόκκαλη), ο πρώην πρόεδρος του ΣΕΒ Ο. Κυριακόπουλος και ο διευθυντής της Καθημερινής (τ. κνίτης) Alexis Parahelas.

Τα σχόλια περιττεύουν!

Η συνεστίαση του ΑΣΚΕ

Η εφετινή συνεστίασή μας θεωρείται πιο επιτυχής από κάθε προηγούμενη. Πολύς κόσμος, ωραίο κλίμα, αρκετή νεολαία.

Μας τίμησαν με την παρουσία τους οι τ. υπουργοί Λ. Βερυβάκης, Στ. Γιώτας, Στ. Παναγιούλης, η τ. βουλευτής Β. Αράπη, οι αντιστασιακοί Ελ. Βούλγαρη και Θ. Στίνης (μέλη του Δ,Σ, του Συνδέσμου), Θ. Μαυροβουνιώτης, Δ. Τριάμπελας και Π. Χατζηπέρρος και (όπως πάντα) αντιπροσωπεία των καλών φίλων της «Χριστιανικής Δημοκρατίας» με τον Πρόεδρο Μ. Μηλιαράκη και το μέλος του Π.Γ. Θ. Κουρταλίδη.

Η συνεστίαση έδωσε την ευκαιρία σε όλους μας να ανταλλάξουμε απόψεις για την πολιτική κατάσταση και τα καθήκοντα που αυτή μας αναθέτει.

«Σαλπάρω ήρεμος για τον άλλο κόσμο.

Αυτός που αφήνω πίσω μου

Σίγουρα δεν είναι η Ελλάδα μου ...»

Γεώργιος-Αλέξανδρος Μαγκάκης

κή εκδοτική τράπεζα που να εγγυάται και να στηρίζει τη σταθερότητα του ευρώ. Όρο που επέβαλαν οι Γερμανοί, για να μην επωμισθούν τις ζημιές από τα ελλείμματα των χωρών της ευρωζώνης, τα οποία λόγω του ευρώ θα ήσαν αναπόφευκτα.

Έτσι η ΕΚΤ περιφρουρεί το σκληρό ευρώ, δηλ. πολύ μικρό πληθωρισμό, και δε δανείζει τα κράτη της ευρωζώνης, αλλά τις τράπεζες με επιτόκιο 1%, οι οποίες δανείζουν τα κράτη με επιτόκιο 3% έως και 7%!! Για το λόγο αυτό η αναδιανομή του πλούτου υπέρ των κερδοσκόπων είναι θηριώδης, αν αναλογισθεί κάποιος ότι μόνο το 2011 το πρόγραμμα δανεισμού των χωρών της ευρωζώνης είναι 814 δισ. Οι χώρες της ευρωζώνης δε δικαιούνται να εκδίδουν εθνικό νόμισμα και είναι υποχρεωμένες μόνο με δανεισμό να χρηματοδοτούν μέρος των αναγκών τους, κυρίως τα δημοσιονομικά τους ελλείμματα. Έτσι σταδιακά οι χώρες της ευρωζώνης έχουν αποκτήσει τεράστια χρέη, που όλο και αυξάνονται, πληρώνοντας στους κερδοσκόπους όλο και περισσότερους τόκους.

Η οικονομική κρίση είναι χειρότερη στις χώρες της ευρωζώνης

Η οικονομική κρίση προέκυψε από την υπερσυσσώρευση πλούτου στους τραπεζίτες και τους κερδοσκόπους, λόγω της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης. Την κρίση σηματοδότησε η χρεοκοπία της αμερικάνικης τράπεζας Lehman brothers το 2008, η οποία είχε πουλήσει «φούσκες» σ' όλο τον κόσμο, με αποτέλεσμα την πραγματική ή οιονεί χρεοκοπία των τραπεζών των δυτικών χωρών. Και ενώ τραπεζίτες, κερδοσκόποι και γκόλντεν μπόις θησαύρισαν και θησαυρίζουν, οι ζημιές των τραπεζών τους, με τη συνδρομή των κυβερνήσεων, μετακυλίνουν στις κοινωνίες και μάλιστα με τόκο. Έτσι τα τραπεζικά ελλείμματα μετατρέπονται σε κρατικά. Οι χώρες, όμως, που έχουν μεν τεράστια ελλείμματα και χρέη, αλλά διατηρούν το εθνικό τους νόμισμα, π.χ. ΗΠΑ, Ιαπωνία, Βρετανία, εξυπηρετούν τα χρέη τους και με πληθωρικό χρήμα, αποτρέποντας έτσι τη δράση των κερδοσκόπων. Αντίθετα, στην ευρωζώνη η οικονομική κρίση επιδεινώνεται και βαθαίνει, επειδή οι χώρες και δανείζονται από τις τράπεζές τους και τις χρηματοδοτούν με τα δανεικά, αυξάνοντας ραγδαία τα ελλείμματά τους. Τα επιτόκια δανεισμού σε ευρώ αποτελούν αντικείμενο τραπεζικής κερδοσκοπίας, με αποτέλεσμα οι κυβερνήσεις, υπακούοντας στους όρους της Γερμανίας και των τραπεζιτών που εκπροσωπούνται από την Ε.Ε., να επιβάλλουν αιματηρά μέτρα λιτότητας εις βάρος των λαών τους, ώστε να πληρώνουν απρόσκοπτα τα τραπεζικά τοκογλυφικά κέρδη, προκα-

λώντας έτσι μεγαλύτερη υπερσυγκέντρωση πλούτου. Τώρα μάλιστα αρχίζουν να αναθέτουν τη διακυβέρνηση των χωρών στους ίδιους τους τραπεζίτες, παραμερίζοντας εθνικά συντάγματα και δημοκρατικούς θεσμούς.

Η Γερμανία, ανακαλώντας τις απεχθείς ιστορικές της καταβολές, προσδοκά, κοντόφθαλμα, να ηγεμονεύσει χωρίς τη Γαλλία. Με καλβινιστική και ρατσιστική λογική, ζητεί την τιμωρία των «απειθαρχών» χωρών με αδιανόητα μέτρα εξαθλίωσης και εξευτελισμού, με δηλώσεις υποταγής και αποδοχής της λεηλασίας του πλούτου τους. Αυτή η πολιτική, όμως, έχει άμεσο αντίκτυπο στη γερμανική οικονομία, επειδή η παρούσα κρίση πλήττει ήδη τις εξαγωγές της στις χώρες της ευρωζώνης και υπονομεύει ραγδαία το ευρώ, πράγμα που σηματοδοτεί την ημερομηνία λήξης του.

Η Ελλάδα

Η χώρα μας είχε ήδη πρόβλημα μη βιώσιμου χρέους, εξ αιτίας της συμμετοχής της στην ΕΟΚ-Ε.Ε., πριν δηλ. από την ένταξή της στην ΟΝΕ το 2001 (150 δισ. ευρώ χρέος τότε). Από το 1981 σταδιακά οι κυβερνήσεις της, υλοποιώντας τις κοινοτικές ντιρεκτίβες, συνέβαλαν στην καταστροφή της παραγωγικής της δομής, αγροτικής, βιομηχανικής, βιοτεχνικής (θάψιμο αγροτικών προϊόντων, καταστροφή αλιευτικών σκαφών, ποσόστωση-πλαφόν παραγωγής στο γάλα, το χάλυβα, το βαμβάκι κ.λπ.). Έτσι η χώρα δανειζόταν από τότε, ακόμη και για την εισαγωγή καταναλωτικών αγαθών που θα μπορούσαν να παράγονται εδώ, με συνέπεια ο δανεισμός να βαίνει αυξανόμενος, καθώς και η ανεργία και η μείωση των δημοσίων εσόδων και των ασφαλιστικών εισφορών.

Με το σκληρό ευρώ η κατάσταση επιδεινώθηκε ραγδαία. Ο ρυθμός δανεισμού σχεδόν τριπλασιάστηκε. Ακόμη και ο τουριστικός τομέας έγινε μη ανταγωνιστικός, ενώ οι κυβερνήσεις, λόγω του εύκολου δανεισμού, αύξησαν υπέρμετρα τη δημόσια σπατάλη για αντιπαραγωγικές δραστηριότητες. Με το μνημόνιο, που έφερε την κατάσταση της κοινωνίας και της οικονομίας σε θανατηφόρο αδιέξοδο, έχει επιβληθεί ξένη κατοχή, που παραβιάζει το σύνταγμα και τους δημοκρατικούς θεσμούς. Ο ελληνικός λαός καλείται για μια ακόμη φορά ν' αγωνιστεί για την απελευθέρωσή του με βάση το ακροτελεύτιο άρθρο του συντάγματος.

Καταδίκη η παραμονή στο ευρώ

Ήδη έχει τεθεί το πρόβλημα αν είναι δυνατή η παραμονή της χώρας στο ευρώ. «Στρατηγική επιλογή» είναι το ευρώ, διακηρύσσουν οι υποτακτικοί της Ε.Ε., προς όφελος αποκλειστικά των ξέ-→

νων και των τραπεζιτών τους.

Για να παραμείνει η χώρα στο ευρώ, όσο κούρεμα του χρέους κι αν γίνει, θα πρέπει να δανείζεται στο διηνεκές και να καταστεί ο ελληνικός λαός υποταγμένος δούλος. Ο Σ. Ρομπόλης, επιστημονικός διευθυντής του ΙΝΕ της ΓΣΕΕ, αναφερόμενος στο παραγωγικό μοντέλο της χώρας, είπε ότι δεν είναι απλώς στρεβλό, αλλά στημένο με τέτοιο τρόπο που ζει από τα δανεικά και παράγει συνεχώς ελλείμματα, τα οποία «ακόμη κι αν μηδενιστούν, ως εκ θαύματος, τα χρέη και τα ελλείμματα, μέσα σε μία δεκαετία η χώρα θα έχει και πάλι τα ίδια δημοσιονομικά προβλήματα» (Ελευθεροτυπία 17-10-2010). Με το ευρώ, όσο υπάρχει, η Ελλάδα είναι καταδικασμένη.

Εθνικό νόμισμα με παραμονή στην Ε.Ε. είναι λύση αδιέξοδη

Τώρα πολλοί μιλάνε για την επαναφορά του εθνικού μας νομίσματος (π.χ. δραχμή), με «κούρεμα» του χρέους, χωρίς την αποχώρηση από την Ε.Ε. Έτσι, όμως, ενώ η χώρα θα μπορεί να χρηματοδοτεί με δραχμές που εκδίδει τις εσωτερικές της ανάγκες (π.χ. μισθούς, συντάξεις κ.λπ.), θα υφίσταται συνεχή διαρροή κεφαλαίων και δε θα μπορεί να επενδύσει για την ανασύσταση της παραγωγικής της δομής, λόγω των κανόνων της Ε.Ε. για την ελεύθερη διακίνηση κεφαλαίων και προϊόντων. Δε θα μπορεί να ελέγχει τη διακίνηση του συναλλάγματος και την εσωτερική αγορά της. Χωρίς σημαντική ανάπτυξη της εγχώριας παραγωγής, όμως, ο εξωτερικός δανεισμός θα συνεχίζεται αμείωτος και πολύ σύντομα η χώρα θα φθάσει και πάλι στη σημερινή τραγική κατάσταση, όπως ακριβώς περιέγραψε ο Σ. Ρομπόλης.

Όρος επιβίωσης και ανάπτυξης η αποχώρηση από την ΕΕ και το ευρώ

Η ανάταξη της οικονομίας μας, μετά τον όλεθρο της Ε.Ε., του ευρώ, των μνημονίων και της ξένης κατοχής, δεν είναι μια εύκολη υπόθεση. Η αποχώρηση από την Ε.Ε. και η επαναφορά του εθνικού νομίσματος είναι προϋπόθεση για ν' αποκτήσει η χώρα αξιόλογη παραγωγή, που (μεταξύ άλλων) θα εξασφαλίσει και τη διατροφή στον ελληνικό λαό, κάτι που σήμερα της απαγορεύεται.

Οι αρχικές δυσκολίες αυτού του εγχειρήματος προέρχονται από μία αναπόφευκτη υποτίμηση του εθνικού νομίσματος και από τον αρχικό αποκλεισμό της χώρας από τις «αγορές», ως συνέπεια της αναστολής εξυπηρέτησης του δυσθεώρητου χρέους. Η υποτίμηση θα κάνει τη χώρα πιο ανταγωνιστική, αλλά θα γίνουν ακριβότερα τα εισαγόμενα προϊόντα. Το βάρος, όμως, θα το επωμισθούν πλέον όλοι κι όχι μόνο οι πιο αδύνατοι,

όπως τώρα. Αποτέλεσμα της υποτίμησης θα είναι επίσης σε πρώτη φάση ο πληθωρισμός, κυρίως λόγω των εισαγομένων, σε ύψος αντίστοιχο με αυτόν που είχαμε προ της εισαγωγής του ευρώ.

Ο πληθωρισμός, άλλωστε, είναι χαρακτηριστικό στοιχείο των χωρών με εθνικό νόμισμα, όταν αντιμετωπίζουν παγκόσμιες κρίσεις με υποτίμηση και έκδοση πληθωρικού νομίσματος.

Ο αποκλεισμός από τις τοκογλυφικές «αγορές», αντίθετα, δεν είναι πρόβλημα, επειδή για τον εξωτερικό δανεισμό η χώρα θα μπορεί να στραφεί αλλού. Οι εγχώριες καταθέσεις και τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων, αφού μετατραπούν, φυσικά, σε εγχώριο νόμισμα, δε θα θιγούν μια και οι περισσότερες τράπεζες θα πρέπει να εθνικοποιηθούν ή να τελούν υπό αυστηρό κρατικό έλεγχο και θα μπορούν να δανεισθούν από το κράτος. Η εισαγωγή κεφαλαίων θα ελέγχεται ως προς την προέλευση (μαύρο χρήμα, φοροδιαφυγή κ.λπ.) και θα επενδύεται με κρατικό έλεγχο.

Η αναγκαία πολιτική

Ο ελληνικός λαός πρέπει με δημοψήφισμα ν' αποφασίσει την αποχώρηση από την Ε.Ε. και το ευρώ της και την επαναφορά του εθνικού νομίσματος. Η Βουλή ν' αποφασίσει την κατάργηση των μνημονίων, για να πληρώνουμε μόνο αυτά που πράγματι χρωστάμε και όποτε μπορούμε. Να εθνικοποιήσουμε το μεγαλύτερο τμήμα του τραπεζικού συστήματος και να απαγορεύσουμε την ελεύθερη διακίνηση κεφαλαίων. Με δανεισμό από την εκδοτική τράπεζα (Τράπεζα της Ελλάδας) κι ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα, που να επιβαρύνει τους πλουσιότερους και ν' αποτρέπει τη φοροδιαφυγή και την εισφοροδιαφυγή, μπορούμε για 2 περίπου χρόνια να χρηματοδοτούμε τις εσωτερικές μας ανάγκες (μισθούς, συντάξεις, πρόνοια, έργα, προμήθειες κ.λπ.), προωθώντας τη ζήτηση, μέχρις ότου αποκτήσουμε παραγωγή και έσοδα που θα ανακουφίσουν την οικονομία μας. Θα πρέπει να χρηματοδοτήσουμε άμεσα την επανασύσταση της παραγωγικής μας δομής, με έμφαση σε πρώτη φάση στην ταχεία ανάπτυξη του αγροτικού και του τουριστικού τομέα. Να προωθήσουμε εφαρμογές υψηλής τεχνολογίας με το υψηλής στάθμης επιστημονικό δυναμικό που διαθέτουμε, να ενισχύσουμε και να προστατεύσουμε κάθε εγχώρια παραγωγική δραστηριότητα. Αυτό μπορεί να γίνει (αν χρειάζεται) με την επιβολή δασμών στα ξένα προϊόντα που ανταγωνίζονται τα ελληνικά, με επιδότηση της παραγωγής και των εξαγωγών, με εξασφάλιση αγορών στο εξωτερικό με διμερείς εμπορικές (και όχι μόνο) συμφωνίες με άλλες χώρες με βάση το αμοιβαίο όφελος κ.λπ. Σε πρώτη φάση, οπότε δε θα έχουν εξασφαλισθεί πό-

ροι από τις εξαγωγές και τους άδηλους πόρους, ο απαιτούμενος εξωτερικός δανεισμός για εισαγωγές αγαθών που δεν παράγονται εδώ μπορεί να προέρχεται από την ομογένεια και από διμερείς συμφωνίες με χώρες που δε θέτουν τους επαχθείς όρους

των μνημονίων. Τέλος να εφαρμοσθούν οι πολιτικές που προτείνονται στο άρθρο «οι προτάσεις του ΑΣΚΕ για την έξοδο από το μνημόνιο» (φύλλο 136 της «Ενημέρωσης», Νοέμβριος 2010) και στην προκήρυξη του Μαΐου 2011.

ΖΟΦΕΡΟ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΜΑΣ, ΑΝ ΠΑΡΑΤΑΘΕΙ Η ΚΑΤΟΧΗ

Ο ελληνικός λαός βιώνει πρωτοφανείς για τα μεταπολιτευτικά χρόνια καταστάσεις. Ο Γιωργάκης έφυγε, αλλά η κατοχή παραμένει. Μαζί με την κατοχή παραμένουν και τα σχέδια αυτών που την επέβαλαν. Οι τροϊκανοί της Αμερικής και της Ευρώπης και οι εντόπιοι συνεργάτες τους με απίστευτη μανία προσπαθούν να διαλύσουν την κοινωνία και τη χώρα μας. Συνεχίζουν το ολέθριο έργο τους και με τη νέα κυβέρνηση. Δεν είναι μόνον όσα έχουν φανεί μέχρι τώρα. Δεν έχουν στο νου τους μόνο την επιβολή όλο και σκληρότερων μέτρων λιτότητας, δήθεν για να αποφύγουμε τη χρεοκοπία. Απαιτούν το ξεπούλημα όλου του πλούτου (ορυκτά, υδρογονάνθρακες κ.λπ.) και όλων των δημοσίων επιχειρήσεων, ακόμη και αυτών που είναι στρατηγικής σημασίας, ακόμη και αυτών που σχετίζονται με την εθνική άμυνα. Σ' αυτές τις επιχειρήσεις οι νέοι ιδιοκτήτες (κυρίως ξένοι) θέλουν ν' απασχολούν Έλληνες εργαζομένους με μισθούς Βουλγαρίας. Η ύφεση να συνεχίζεται και στρατιές νέων ανέργων να προστίθενται στις ήδη υπάρχουσες. Σπουδαίοι νέοι Έλληνες επιστήμονες αναγκάζονται να ψάχνουν την τύχη τους στο εξωτερικό, αντί να υπηρετήσουν τη χώρα που τους ανέθρεψε και τους σπούδασε.

Στα σπίτια μας σχεδιάζουν να επιβάλλουν όλο και μεγαλύτερα χαράτσια, που να αδυνατούμε να τα πληρώνουμε, ώστε να τους τα πουλήσουμε σε εξευτελιστικές τιμές και να μένουμε σ' αυτά με νοίκι. Σχεδιάζουν να φορολογούν ακόμη και τα κατοικίδια και τα δέντρα του κήπου μας. Τα χωράφια των Ελλήνων αγροτών, υποθηκευμένα τα περισσότερα στην Αγροτική Τράπεζα, σκέπτονται να τ' αρπάξουν με την ιδιωτικοποίησή της.

Η διάλυση της υγείας να συνεχίζεται και να περικόπτονται παροχές προς τους ηλικιωμένους, απαραίτητες για την επιβίωσή τους. Υπολογίζουν σε διπλό κέρδος, αφού θα απαλλάσσονται ταχύτερα και από την καταβολή των συντάξεων.

Οι μαθητές, αφού πήραν μια πρώτη γεύση από εκπαίδευση χωρίς βιβλία, να μάθουν να εκπαιδεύονται και χωρίς εκπαιδευτικούς και χωρίς σχολεία. Να διαβάζουν μόνοι τους στο σπίτι με τον υπολογιστή και να προβιβάζονται με εξετάσεις παρόμοιες με τις σημερινές για το Lower και το Proficiency.

Παρόμοια σχέδια εφαρμόζονται ήδη και σε άλλες χώρες του «νότου» της Ε.Ε., με την Ελλάδα να χρησιμεύει ως πειραματόζωο, στο οποίο τα σχέδια αυτά εφαρμόζονται με το σκληρότερο τρόπο.

Ενώ θα λένε ότι όλ' αυτά τα κάνουν για να μειώσουν το έλλειμμα, αυτό συνεχώς θα αυξάνεται και γι' αυτό θα λένε ότι πρέπει να ξεχάσουμε την εθνική μας κυριαρχία. Σκοπεύουν να εκβιάζουν συνεχώς ότι δε θα πάρουμε την επόμενη δόση και δε θα πληρωθούν μισθοί και συντάξεις αν δεν αποδεχτούμε τα πάντα. Μεγάλο ψέμα, γιατί ολόκληρες οι δόσεις επιστρέφουν στους δανειστές-τοκογλύφους, δήθεν για την εξόφληση των προηγούμενων δανείων (τα οποία στην πραγματικότητα τα έχουμε εξοφλήσει εις το πολλαπλούν). Έλεγαν ότι χρήματα υπάρχουν μέχρι τον Οκτώβριο, μετά μέχρι το Νοέμβριο κ.λπ.

Το Σύνταγμα παραβιάζεται κατάφωρα και οι Ένοπλες Δυνάμεις αποδεκατίζονται από άξια στελέχη και αποδυναμώνονται παντοιοτρόπως. Μια χώρα καταχρεωμένη, υποταγμένη και εξευτελισμένη αδυνατεί να προασπίσει και την εδαφική της ακεραιότητα.

Τελικός σκοπός όλων των παραπάνω είναι να μικρύνουν την Ελλάδα, χρησιμοποιώντας και τα εκατομμύρια των παράνομων μεταναστών! Επιτρέπουν στους Τούρκους ν' αλωνίζουν στην ελληνική Θράκη. Κατάργησαν ακόμη και την υπηρεσία του υπ. εξ. (με έδρα την Ξάνθη) που παρακολουθούσε τις κινήσεις των Τούρκων. Ο Γιωργάκης, ως κατοχικός πρωθυπουργός, έχει ήδη κρυφά συμφωνήσει να παραχωρήσει μέρος της κυριαρχίας του Αν. Αιγαίου στους Τούρκους. Αποκαλύφθηκε ότι βρισκόταν σε προχωρημένες συζητήσεις για την ηλεκτροδότηση των νησιών του Αν. Αιγαίου από την Τουρκία! Επέτρεψε στο αμερικανικό προξενείο της Θεσσαλονίκης να κινείται σε όλη τη Βόρεια Ελλάδα ως προστάτης ανύπαρκτων μειονοτήτων. Έφτασε στο σημείο ν' ανοίξει επίσημα θέμα αυτονομίας της Κρήτης κατά την ομιλία του στη «Σοσιαλιστική» Διεθνή.

Είναι ακόμη άγνωστο κατά πόσο οι δύο αντιπρόεδροι της Ν.Δ. στα υπουργεία Εξωτερικών και Άμυνας της κυβέρνησης Παπαδήμου θα αντιδράσουν στα σχέδια αυτά. Η ακύρωση της απόφασης Μπεγγλίτη για την παράκαμψη της ιεραρχίας στις Ε.Δ. είναι ένα μικρό καλό σημάδι, →

αλλά η κατά κράτος υποχώρηση της Ν.Δ. το τελευταίο διάστημα και το ότι οι δύο υπουργοί δεν είναι καν του κλίματος Σαμαρά δεν αφήνουν πολλά περιθώρια εφησυχασμού.

Πιστεύουμε ότι η υλοποίηση των παραπάνω σχεδίων δε θα ολοκληρωθεί, γιατί ο ελληνικός λαός θ' ανατρέψει το καθεστώς της κατοχής κι όσοι επέτρεψαν την προώθηση τέτοιων σχεδίων θα βρεθούν στη φυλακή (αν δεν προλάβουν το

ελικόπτερο). Αλλά κάθε μέρα που περνάει με τους κατοχικούς στην εξουσία μπορεί να αποδειχτεί μοιραία. Γι' αυτό πρέπει να επισπεύσουμε. Όπλο μας η αναβάπτισή μας στις παραδόσεις μας, του κοινοτικού πνεύματος, της κοινωνικής αλληλεγγύης, της παραγωγικής εργασίας, την αξία των οποίων ανακαλύπτουμε ξανά, θέλοντας και μη, λόγω της κρίσης.

ΠΟΙΟΙ ΑΓΩΝΙΟΥΝ ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΟΥΜΕ ΣΤΗΝ Ε.Ε. ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΡΩ

Η Ελλάδα και ο ελληνικός λαός δέχονται από το 2010 συνεχείς εκβιασμούς από την ΕΕ. Κάθε λογής υπάλληλος των Βρυξελλών και κάθε «εταίρος», ιδιαίτερα οι Γερμανοί με τους βόρειους συμμάχους τους, μας απειλούν, μας λοιδορούν και μας εκβιάζουν ότι, αν δεν υπακούσουμε σ' όσα αδιανόητα ζητούν, θα μας τιμωρήσουν παντοiotρόπως ως απείθαρχους. Η ισότιμη συμμετοχή έχει μετατραπεί σε απροκάλυπτη σχέση υποτέλειας με την ομόθυμη σύμπραξη των ευρωπαϊστών.

Ποιοι ήθελαν αυτήν την υποτέλεια;

Έχουμε γράψει από το 2006 στην έκδοσή μας ΑΣΚΕ-4 «Η Ελλάδα στην ΕΟΚ-ΕΕ, η αποχώρηση από την ΕΕ όρος επιβίωσης και προόδου», στη σελ. 45: «...από την ίδρυση του νεοελληνικού κράτους μέχρι σήμερα η αστική μας τάξη (η κυρίαρχη μερίδα της, τουλάχιστο) δεν απέκτησε εθνική συνείδηση. Γι' αυτό δεν ενδιαφέρθηκε ποτέ σοβαρά για την ανάπτυξη της ελληνικής παραγωγής, αλλά προτιμούσε να είναι ο εμπορομεσίτης των ξένων». Και επίσης: «... ήταν βέβαιο πως η ένταξη θα απέκλειε οποιαδήποτε δυνατότητα αυτοδύναμης ανάπτυξης κι έτσι θα ζημίωνε σοβαρά την ελληνική οικονομία και θα την έβαζε σε τροχιά αποσύνθεσης και διάλυσης. Όμως η ένταξη έγινε, γιατί αυτοί που την αποφάσισαν (σ.σ. η κυρίαρχη μερίδα της αστικής τάξης και οι κυρίαρχες, τότε, πολιτικές δυνάμεις, μηδέ της «ανανεωτικής» αριστεράς εξαιρουμένης) δεν ενδιαφέρονταν για τα συμφέροντα του ελληνικού λαού, αλλά των ισχυρών ξένων προστατών τους».

Το ΠΑΣΟΚ

Το ΠΑΣΟΚ, που ήταν ως τότε αντίθετο, διαβλέποντας τις ευκαιρίες για προσωπικό πλουτισμό των στελεχών του μέσω της διαφθοράς, τα γύρισε. «Ανακάλυψε» ότι «το κόστος αποχώρησης από την ΕΟΚ είναι μεγαλύτερο από αυτό της παραμονής». Τα εοκικά κονδύλια, τα «προγράμματα» και οι επιδοτήσεις χρησιμοποιήθηκαν από το ΠΑΣΟΚ για την εξαχρείωση κομματικών μελών, πανεπιστημιακών, ιδιαίτερα των «ανανεωτών», αγροτών κ.λπ. Τα «νέα τζάκια», οι νεόπλουτοι-τροκτικά, οι πάσης φύσεως αεριτζήδες-μεσάζοντες, οι λυμεώνες

των κρατικών προμηθειών ήσαν πασοκικά δημιουργήματα.

Όλοι αυτοί, με πολιτικό εκφραστή το Σημίτη και όργανο τον τραπεζίτη-νυν πρωθυπουργό Παπαδήμο, λεηλάτησαν ατιμωρητί με τη «φούσκα» του χρηματιστηρίου τις οικονομίες χιλιάδων αφελών και το 2001 αλυσοδέσανε την Ελλάδα στο ευρώ, χωρίς πολιτικές αντιδράσεις ούτε από το ΣΥΝ ούτε από το ΚΚΕ. Έτσι προετοίμασαν τη νέα κατοχή, που με την αποφασιστική συνδρομή του πρωθυπουργού της Γκόλντμαν Σακς έχει εγκαθιδρύσει η Ε.Ε. των μνημονίων. Θυμίζουμε ότι το ΑΣΚΕ από τις 28-12-2001 είχε προειδοποιήσει για τη σημερινή εξέλιξη.

Ποιοι αγωνιούν;

Οι τραπεζίτες, οι εργολάβοι και προμηθευτές πάσης φύσεως, οι αεριτζήδες, οι νταβατζήδες των ΜΜΕ, οι πλούσια αμειβόμενοι προπαγανδιστές, παπαγάλοι ή μη, πανεπιστημιακοί και άλλοι που σιτίζονται από κοινοτικά «προγράμματα», η στηριζόμενη σε προστάτες διεφθαρμένη πολιτική ελίτ, τα πασοκικά δημιουργήματα, που μεταφέρουν ελεύθερα τα λάφυρα της λεηλασίας της χώρας στις ξένες τράπεζες, αγωνιούν. Αγωνιούν μην τυχόν επανέλθει η δραχμή και ακόμη περισσότερο μην αποχωρήσει η χώρα από την Ε.Ε. τους, που τους σιτίζει.

Η προπαγάνδα τους

Πριν από την κρίση η συμμετοχή της χώρας στην ΕΟΚ-ΕΕ-ΟΝΕ προπαγανδιζόταν, χωρίς επιχειρήματα, ως αυτονόητη, δεδομένου ότι, πλην ΚΚΕ, η κοινοβουλευτική αντιπολίτευση συμφωνούσε και συμφωνεί, προβάλλοντας δευτερεύουσας σημασίας αντιρρήσεις, πράγμα που ενισχύει το ιδεολόγημα της ΕΕ. Με αιχμή τα μεγάλα ΜΜΕ των νταβατζήδων, δεν επέτρεπαν ν' ακουστεί καμία αντίθετη φωνή. Το ΑΣΚΕ έχει πικρή πείρα αυτών των αποκλεισμών, λόγω της θέσης του για αποχώρηση από την Ε.Ε. Οι παπαγάλοι τους, με τη συνδρομή καθηγητάδων και άθλιων «αναλυτών», απέκλειαν ή λοιδορούσαν οποιονδήποτε δε συμβάδιζε με την κρατούσα λογική.

Τώρα, που με τα κατοχικά μνημόνια και την προϊούσα εξαθλίωση της ελληνικής κοινωνίας τα παρα-

Η πλύση εγκεφάλου

μύθια για τον «παράδεισο» της ΕΟΚ-ΕΕ δεν περνούν, οχυρώνονται πίσω από το «επιχείρημα»: ναι, κακή η ΕΕ, αλλά τι θα γίνει έξω απ' αυτήν; Τι θα γίνει αν φύγουμε από το ευρώ και πάμε στη δραχμή; Μας λένε ότι αν αποχωρήσει από την ΕΕ η χώρα θα απομονωθεί, θα γίνει κάτι μεταξύ Αλβανίας και αφρικανικής χώρας. Κι αυτό όταν οι «εταίροι» συμπεριφέρονται προς την Ελλάδα εξευτελιστικά ως χώρα-παρία και προς τους Έλληνες σαν ζητιάνους των δανείων τους, εκβιάζοντάς μας ωμά να τους ξεπουλήσουμε τα πάντα.

Τώρα με την κρίση η προπαγάνδα τους πήρε τη μορφή εκβιασμών του τύπου «να πληρωθούν μισθοί και συντάξεις» και κορυφώθηκαν με την «απειλή» εκδίωξης από το ευρώ. Πιστεύουν ότι με την πλύση εγκεφάλου, που μακροχρόνια έχει υποστεί η κοινωνία, θα είναι αρκετοί αυτοί που φοβούνται την ιδέα της αποχώρησης, χωρίς να έχουν προσωπικό όφελος.

Όμως η κατάχρηση των εκβιασμών, όταν πλέον όλα τους τα ιδεολογήματα έχουν καταρρεύσει, έχει τα αντίθετα αποτελέσματα.

Η νέα «αντιπολίτευση»

«Η επιστροφή στη δραχμή, όσο το ευρώ εξακολουθεί να ισχύει, θα έχει ανυπολόγιστο και ειδεχθέστατο ανθρώπινο κόστος», έγραψε στο "protagon.gr" ο νέος αστέρας των ΜΜΕ Βαρουφάκης, πρώην σύμβουλος του Γιώργακη κι αυτός, που μαζί με όμοιούς του αποτελούν τη νέα βολική «αντιπολίτευση» που έφτιαξαν οι άθλιοι των ΜΜΕ. Αφού κατασκεύασαν τη νέα κυβέρνηση, γιατί να μην κατασκευάσουν και τη νέα αντιπολίτευση, με την ανώδυνη και αδιέξοδη κριτική της, ώστε να τα ελέγχουν όλα και να μην απειλούνται οι δανειστή-τοκογλύφοι;

Επί της ουσίας: Ποιο θα είναι το ανθρώπινο κόστος; 1) Λένε ότι, με την αναγκαστική υποτίμηση, θα αναγκαστούμε να πληρώσουμε περισσότερα στους δανειστές, αφού το χρέος θα παραμείνει σε ευρώ. Και ποιος σας είπε ότι θα πληρώσουμε; Το χρέος είναι απεχθές και διαγράφεται. 2) Λένε ότι με την υποτίμηση θα μειωθεί η πραγματική αξία μισθών και συντάξεων. Αλλά, αφού θα έχουμε δική μας κεντρική τράπεζα, μπορούμε να τυπώνουμε για 2 τουλάχιστον χρόνια δικό μας χρήμα και να αυξήσουμε τους μισθούς και τις συντάξεις, που μείωσε δραστικά το ευρώ. 3) Λένε ότι όσοι μετέφεραν καταθέσεις στην Ελβετία και αλλού θα τις επαναφέρουν και θα κερδοσκοπήσουν. Αλλά με την αποχώρηση από την Ε.Ε. παύει η ελεύθερη διακίνηση κεφαλαίων. Όσο γι' αυτά που είναι ήδη έξω, καλό θα είναι να διερευνηθεί πώς αποκτήθηκαν και σε ποιον πράγματι ανήκουν.

Απλά μαθήματα για τους πρωτοετείς σας κύριοι καθηγητές.

θα σήμαινε, μεταξύ άλλων, ότι θα σταματούσε η δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, δηλ. τους καταδίκασε σε βέβαιο θάνατο. Ευτυχώς, μπροστά στην κατακραυγή που ακολούθησε η κυρία απέσυρε την πρότασή της.

Λεπτομέρεια: Η κ. Δρέττα διετέλεσε μέλος της ΚΠΕ του ΣΥΝ και πήρε κι αυτή το δρόμο που χάραξε η (πρόεδρος της) Μαρία! Αμα έχεις την «κουλτούρα της εξουσίας», δεν κρατιέσαι!

Και Μπανανία ο επίδοξος

Ο επίδοξος αρχηγός του ΠΑΣΟΚ, αυτός ο φίλος των Αμερικάνων, με πρόσφατο νομοσχέδιο ευαγγελίζεται την "επιχειρηματικά φιλική Ελλάδα", όπου αεριτζήδες και ξένοι θα στήνουν εταιρείες-φούσκες ελεύθερα όπου θέλουν, μετά από «αδειοδότηση» φαστ-τρακ, που θα γίνεται για τα μάτια του κόσμου, ακόμη και με κεφάλαιο 1 ευρώ!! Σε επόμενο νομοσχέδιο ο επίδοξος, υποθέτουμε, θα προβλέπει ότι οι εργαζόμενοι σ' αυτές τις φούσκες θα δουλεύουν αμισθί.

Για το δημοψήφισμα

Εάν έχεις καταλάβει τι σημαίνει Ευρωπαϊκή Ένωση, είσαι σίγουρος ότι δεν επιτρέπεται δημοψήφισμα στην Ελλάδα. Όταν, λοιπόν, ο Γιωργάκης ανακοίνωσε ότι θα κάνει δημοψήφισμα και κάποιιοι άλλοι έσπευσαν να δηλώσουν αν θα ψηφίσουν ΝΑΙ ή ΟΧΙ, το ΑΣΚΕ έβγαλε ανακοίνωση, όπου, μεταξύ άλλων, έλεγε: «Θα ήταν ελπιδοφόρο για να είναι αλήθεια. Αυτός που παριστάνει τον πρωθυπουργό, όμως, δεν έχει την πρόθεση να κάνει δημοψήφισμα. Προσπαθεί, απλώς, να παρατείνει την ολέθρια διακυβέρνησή του για 3 μήνες ακόμη, παρά την καθολική αντίδραση του ελληνικού λαού, για να προλάβει να ξεπουλήσει στα ξένα όρνεα (με το αζημίωτο) ό,τι απέμεινε από την Ελλάδα και τους Έλληνες. Ενδεχόμενο δημοψήφισμα θα έδινε στους Έλληνες τη δυνατότητα να εκφράσουν την οργή τους για την ξένη κατοχή και θα ανέτρεπε τα σχέδια της τρόικας, δυναμιτίζοντας και το ευρώ, βασικό εργαλείο στα χέρια των Γερμανών. »

Αναλγησία μνημονιακών

Η Γ.Γ. Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Δρέττα εμφανίζεται τακτικά στα «παράθυρα», για να υποστηρίξει ο,τιδήποτε την διατάζει η τρόικα. Αλλά η τελευταία της πρόταση μας άφησε άφωνους. Πρότεινε να κατέβει το ποσοστό αναπηρίας όσων πάσχουν από μεσογειακή ή δρεπανοκυτταρική αναιμία από 65% σε 50%. Αυτό